

F. t. l. vedr. lovbestemmelser om forældelse af fordringer m.v.

Lovforslag nr. L 166. Fremsat den 28. februar 2007 af justitsministeren (Lene Espersen)

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer m.v.

(Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb m.v.)

Justitsministeriet

§ 1

I lov om køb, jf. lovekendtgørelse nr. 237 af 28. marts 2003, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Bestemmelsen i § 54, *stk. 4*, kan ikke fraviges til skade for en senere erhverv, som hovedsagelig handler uden for sit erhverv.«

2. § 54, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Bestemmelsen i *stk. 1* finder ikke anvendelse, hvis salgsgenstanden i henhold til et påbud fra en offentlig myndighed skal tilbagekaldes eller destrueres, fordi den udgør en fare.«

3. I § 54 indsættes som *stk. 3 og 4*:

»*Stk. 3.* Bestemmelsen i *stk. 1* finder heller ikke anvendelse ved køb af byggematerialer.

Stk. 4. En aftale om en kortere frist for at påberåbe sig en mangel end efter *stk. 1* eller en aftale om en frist for at påberåbe sig en mangel ved køb omfattet af *stk. 2* eller *3* kan ikke gøres gældende over for en senere erhverv, som hovedsagelig handler uden for sit erhverv, i det omfang denne i øvrigt vil kunne kræve erstatning for mangler ved salgsgenstanden.«

4. § 83, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Bestemmelsen i *stk. 1* finder ikke anvendelse, hvis salgsgenstanden i henhold til et påbud fra en offentlig myndighed skal tilbagekaldes eller destrueres, fordi den udgør en fare.

Stk. 1 finder heller ikke anvendelse ved køb af byggematerialer.«

§ 2

I lov om forsikringsaftaler, jf. lovekendtgørelse nr. 999 af 5. oktober 2006, som ændret ved § 5 i lov nr. 539 af 8. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. § 24 affattes således:

»§ 24. Forsikringsydelsen kan kræves betalt 14 dage efter, at selskabet har været i stand til at indhente de oplysninger, der er nødvendige til bedømmelse af forsikringsbegivenheden og fastsættelse af forsikringsydelsens størrelse. Er det, forinden endelig opgørelse kan finde sted, givet, at selskabet i alt fald skal betale en del af det krævede beløb, kan denne del forlanges udbetalt efter bestemmelsen i 1. pkt.

Stk. 2. Beløbet forrentes fra det tidspunkt, hvor det kan kræves betalt efter *stk. 1*, med en årlig rente, der svarer til den fastsatte referencesats med et tillæg på 7 pct. Som referencesats anses i denne lov den officielle udlånsrente, som Nationalbanken har fastsat henholdsvis pr. 1. januar og 1. juli det pågældende år. Justitsministeren kan hvert andet år efter forhandling med Nationalbanken og økonomi- og erhvervsministeren ændre renten, dog således at tillægget ikke kan fastsættes til mindre end 7 pct.

Stk. 3. Det kan ikke med retsvirkning aftales, at tidspunktet efter *stk. 1* skal være afhængigt af